

## MOTIVAČNÍ DOPIS

Jmenuji se Daniel, říkají mi Dane, Dando apod. Je mi 17 let, na podzim mi bude 18. V letošním roce končím 9. ročník základní školy a od září nastupuji do Pardubic na střední odborné učiliště – obor kuchař – číšník, specializace číšník.

Mám rád fotbal, pasivně i aktivně, také florbal. Dále rád poslouchám hudbu a když mám náladu tak provozuji beatbox. Rád bych se věnoval hře na bicí. Jako všichni mladí dnes, tak i já sleduji facebook, zasměji se vtipným příspěvkům a také u dobré komedie. Naopak smutný jsem tehdy, když se mi něco nepovede, když někdo uráží moji rodinu a když se mi někdo posmívá kvůli tomu, že jsem Rom.

Jsem spíše uzavřený, proto navazuji vztahy obtížně, ale pokud si někoho oblíbím, je to navždy. I v domově mám jen pár lidí, které mám rád a kterým důvěřuji. Jedna z nich je má sestra, která žije v domově se mnou. Jsme na sebe hodně citově navázáni, máme se moc rádi, ale i přesto se někdy pohádáme, což je asi u sourozenců normální. Mám ještě sestru a bratry – ti všichni již mají své rodiny a já jsem několikanásobný strejda :-).

Škola mě moc nebaví, ale snažím se o to, abych se něčím vyučil a v budoucnu pracoval. Buď jako číšník (ještě úplně nevím, co tato práce obnáší) nebo se svými bratry na stavbě. I když manuální práce mi příliš nejdu. Povahou jsem spíše pohodlný, mám rád svůj klid a svůj svět. Nejraději bych se v budoucnu věnoval muzice – hrál na bicí, měl svou kapelu a občas si zabeatboxoval :-)

O tom, proč jsem v dětském domově, se mi mluvit moc nechce. Zmíním jen to, že mi zemřel otec a naše mamka nezvládla péči o tak početnou rodinu. V současné době k ní ale se sestrou jezdíme docela často, i k dalším příbuzným. A to jsem velmi rád.

